

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 11Co/16/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823218247
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Anovčín
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3823218247.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Marka Anovčina a členiek senátu JUDr. Aleny Radičovej a JUDr. Evy Vékonyovej v spore žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Prievidza, t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby Ilava, proti žalovanej C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., E. F. XXX/XX, o zaplatenie 197,- eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 19C/30/2023 – 66 zo dňa 18. januára 2024 takto

rozhodol:

I. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaná **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 197,- eur z titulu nároku na náhradu škody, ktorú mu mala spôsobiť žalovaná nevydaním jeho osobných vecí. Výrokom II. žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav: Z uznesenia OO PZ v Prievidzi ČVS:ORP-946/PD-PD-2022 z 28.11.2022 je zrejmé, že žalobca podal trestné oznámenie vo veci podozrenia z prečinu sprenevery, ktorého sa mal páchatel dopustiť tým, že jeho veci - ruksak zn. Adidas s obsahom vecí 1 pár topánky zn. Reebok zakúpené v júli 2022, 1 ks nabíjačka na mobilný telefón, 1 ks mobilný telefón zn. Nokia N8, 11 ks tričiek neznámej značky, 3 ks krátke nohavice neznámej značky, 2 ks Old spice deodorant, 1 ks gélový deodorant zn. Adidas, 1 ks voňavka zn. Adidas neznámy model, 1 ks balenie pracieho prášku (kapsúl) zn. Persil, mu mala C. D. (žalovaná v tomto konaní) doniesť 12.08.2022 o 20:00 hod. pred podnik G. v A., čo nespravila a veci si nechala a tým mu bola spôsobená škoda vo výške 197,- eur. Vec bola odovzdaná okresnému úradu, lebo výsledky skráteného vyšetrovania preukázali, že nejde o trestný čin, ale mohlo by sa jednať o priestupok proti majetku. Okresný úrad Prievidza, odbor všeobecnej vnútornej správy, podaním z 09.03.2023 upovedomil žalobcu o odložení veci, nakoľko došlé oznámenie neodôvodňuje začatie konania o priestupku alebo postúpenie veci. Rozsudkom č. k. 3T/52/2022-277 z 5.12.2022 sudkyňa Okresného súdu Prievidza schválila dohodu o vine a treste, podľa ktorej bol A. B. (žalobca v tomto konaní) uznaný za vinného zo zločinu vydierania a zločinu poškodzovania cudzej veci, za čo bol odsúdený k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 4 rokov nepodmienečne a zaviazaný k náhrade škody poškodenej C. D. (žalovanej v tomto konaní) vo výške 448,- eur, poškodenej E. H. vo výške 170,- eur a poškodenému I. D. vo výške 255,- eur. Skutku sa dopustil dňa 12.08.2022 v čase približne o 17:00 hod. tak, že po tom, ako prišiel s poškodenou C. D. pred bytový dom na adrese J. K. X/X, A., začal na túto kričať so slovami, že nikam neodíde, má ísť za ním, lebo uvidí, už má amok a nervy a je schopný všetkého, že jej ublíži, ak nepôjde za ním, ak nebude s ním, ešte len uvidí, čo dokáže, zráta to celej jej rodine, dcére, mame, jej kamarátom, všetkým poničí autá a ešte len uvidí, čo je zač, že mu je to úplne jedno, či jej ublíži a pôjde späť do basy, pričom následne pristúpil k poškodenej a vytrhol jej z rúk kľúče od jej osobného motorového

vozidla a jej mobilný telefón, na čo ho poškodená začala prosiť, aby jej ich vrátil, pretože ona musí ísť za dcérou, na čo on povedal, že kľúče jej vráti len pod podmienkou, ak pôjde s ním do auta tam, kde býva, tam ju bude čakať, aby sa mohli rozprávať, v dôsledku čoho mu poškodená prisľúbila, že len odvezie dcéru k jej otcovi a vráti sa naspäť, s čím však on nesúhlasil a tieto kľúče od vozidla a mobilný telefón jej vrátil až po tom, ako poškodenej zatelefonovala jej dcéra, a on s ňou išiel pred bytový dom na adresu jej trvalého pobytu, pričom následne v presne nezistenom čase medzi 18:00 hod. dňa 12.08.2022 a 08:15 hod. dňa 13.08.2022 na L. E. F. M. A., vedľa vchodu do bytového domu č. XX, nezisteným spôsobom a predmetom poškodil sklenenú výplň čelného okna osobného motorového vozidla zn. Peugeot 206, EČV: A. XXX N., rok výroky 2009, ktorého vlastníkom je poškodený I. D., čím tomuto spôsobil škodu vo výške 255,- eur, dňa 12.08.2022 v čase medzi 21:30 hod. a 22:00 hod. na L. E. F. M. A., pred vchodom do bytového domu č. 8, hodil dlaždicu z dlažby pred týmto vchodom, kopol nohou do prednej masky a udrel päťou pravej ruky do spätného zrkadla osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia, EČV: A., rok výroby 2006, ktorého vlastníkom je poškodená C. D., v dôsledku čoho na tomto vozidle poškodil chrómovú masku prednej kapoty, odtrhol pravé spätné zrkadlo, spôsobil preliačiny a škrabance na prednej kapote, preliačinu na ľavom prednom stĺpiku nad spätným zrkadlom, preliačinu a škrabance na streche a prasklinu na čelnom okne, čím tejto spôsobil škodu vo výške 448,- eur, v presne nezistenom čase medzi 19:00 hod. dňa 12.08.2022 a 07:30 hod. dňa 13.8.2022 na L. O. M. v A., pred vchodom do bytového domu č. 28, nezisteným spôsobom a predmetom poškodil sklenenú výplň čelného okna osobného motorového vozidla zn. Renault Kangoo, EČV: A. XXX B., rok výroby 2007, ktorého vlastníkom je poškodená E. H., čím tejto spôsobil škodu vo výške 170,- eur. Súd prvej inštancie právne vec posúdil podľa § 415, § 420 ods. 1, ods. 3, § 442 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že v danej veci nebolo sporné, že žalovaná disponovala osobnými vecami žalobcu, ktoré žalobca sám umiestnil do jej vozidla. Spornou nebola ani skutočnosť, že veci žalobcu žalovaná sprístupnila tretej osobe - E. H.. Podľa žalobcu mu tým spôsobila škodu vo výške 197,- eur, čo zodpovedá hodnote vecí podľa odborného odhadu v trestnej veci. Žalovaná počas celého konania tvrdila, že žalobcove veci nemá, chcela ich vydať matke žalobcu, ale ona to odmietla. Po výzve od polície chcela žalobcove veci vydať polícii, čo jej znemožnil E. H. ich zadržaním. Spochybnila aj výšku uplatnenej škody. Predpokladom na úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je kumulatívne splnenie nasledujúcich podmienok: a) porušenie právnej povinnosti, b) vznik škody, c) vzťah príčinnej súvislosti medzi porušením povinnosti a škodou, d) zavinenie. Civilné sporové konanie je ovládané prejednávacou zásadou, v súlade s ktorou je úspech procesnej strany definovaný jej povinnosťou tvrdenia a na ňou naväzujúcou dôkaznou povinnosťou. Z prejednacej zásady potom následne vyplýva základné procesné pravidlo, podľa ktorého každá strana je povinná dokazovať skutočnosti zodpovedajúce znakom právnej normy, ktorá je pre ňu priaznivá a ktorej sa domáha. Dôkazné bremeno v konaní o náhradu škody zaťažuje poškodeného, t. j. žalobcu a toto je nevyhnutné vnímať v intenciách sporového súdneho konania, v ktorom proti sebe stoja strany sporu s kontradiktórnym záujmom na výsledku konania. Strana sporu je tak v záujme vlastného úspechu v konaní povinná substancovať všetky skutkové okolnosti podstatné a rozhodujúce z hľadiska hypotézy hmotnoprávnej normy, z ktorých vyvodzuje svoju procesnú taktiku (útok alebo obranu). Procesnej povinnosti strany sporu uviesť skutkové tvrdenia kontruje povinnosť protistrany poprieť tvrdené skutočnosti. Vzhľadom k tomu, že súd je v sporovom konaní limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu (princíp formálnej pravdy), povinnosť tvrdenia nadobúda v intenciách Civilného sporového poriadku kľúčový význam a predstavuje jeden z kardinálnych princípov civilného procesu. Viaže sa na podstatné a rozhodujúce skutočnosti relevantné z hľadiska hmotného práva. Následkom porušenia povinnosti žalobcu substancovane tvrdiť je jeho neúspech v spore a rovnako platí, že následkom porušenia povinnosti žalovaného substancovane tvrdiť je, že súd bez toho, aby vykonal dokazovanie, nezohľadní jeho procesnú obranu (dokazovaním v sporovom konaní sa má preukázať to, čo strany v spore tvrdili a nie zisťovať, čo strany netvrdili). Ak teda žalobca tvrdil, že mu (ne)konaním žalovanej vznikla škoda, bolo jeho povinnosťou označiť a predložiť súdu relevantné dôkazy na preukázanie tejto skutočnosti. V prejednávanej veci súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že dôkazmi, ktoré sa nachádzajú v súdnom spise, žalobca nepreukázal ním žalovaný nárok, t. j. predpoklady zodpovednosti za škodu na strane žalovanej, a to porušenie právnej povinnosti, vznik škody, príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. V danej veci sa žalobca domáhal zaplata 197,- eur ako hodnoty vecí osobnej potreby, ktoré nechal v dispozícii žalovanej. Žalobcom nebolo ani tvrdené, že by veci boli znehodnotené, prípadne zničené. Naopak, zo zhodných tvrdení sporových strán vyplynulo, že sa nachádzajú u E. H., ktorý ich má zadržiavať do úhrady škody, ktorú mu spôsobil žalobca. Žalobca nepredložil (ani nenavrhol) súdu žiadny dôkaz o tom, že by ich E. H. odmietol žalobcovi vydať, prípadne, že by ho žalobca o vydanie vecí žiadal. Za týchto okolností nemožno konštatovať preukázanie existencie škody. Skutočnosť, že veci sa nachádzajú u

inej osoby ako jej vlastníka neznamená (bez splnenia ďalších predpokladov), že sa majetková sféra vlastníka vecí zmenšila. Žalobca v žalobe a jej doplnení vecí osobnej potreby žiadnym spôsobom nekonkretizoval, vyjadroval iba ich súhrnnú hodnotu s odkazom na uznesenie OO PZ Prievidza z 28.11.2022 (v ktorom sa uvádza, že poverený policajt zabezpečil do spisu riadne vyčíslenie škody, kde na základe opatrenia bolo vyhotovené písomné odborné vyjadrenie k výške škody, ktorá bola stanovená vo výške 197,- eur) a uznesenie Okresného úradu Prievidza z 09.03.2023. Žiadne odborné vyjadrenie k výške škody súdu predložené nebolo a nebol ani podaný návrh na jeho zabezpečenie. Aj v prípade, ak by odborné vyjadrenie bolo súčasťou spisu, nebolo by možné konštatovať preukázanie výšky škody vzhľadom na absenciu tvrdení žalobcu, nevydaním ktorých vecí mala škoda vzniknúť. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že by k ním tvrdenej škode došlo porušením právnej povinnosti žalovanou, či už vyplývajúcej z právneho predpisu (ex lege), alebo zo zmluvy (ex contractu). Žalobca tvrdil, že sa so žalovanou dohodol, že mu veci odovzdá pred podnikom G.. Žalovaná existenciu dohody poprela. Z trestného rozsudku 3T/52/2022-277 nepochybne vyplýva, že v čase, kedy malo k dohode o odovzdaní vecí dôjsť, sa žalobca správal voči žalovanej násilne, vyhrážal sa jej (za čo bol aj právoplatne odsúdený). Aj v prípade, ak by žalobca určitý prejav žalovanej vnímal ako akceptáciu jeho návrhu žalovanou, s prihliadnutím na okolnosti, za ktorých malo k dohode o odovzdaní vecí dôjsť nemožno konštatovať, že by prípadná akceptácia návrhu žalobcu žalovanou bola urobená slobodne. Žalobca ďalej tvrdil, že vyšetrovateľ žiadal žalovanú, aby mu vydala veci žalobcu, čo žalovaná vo svojej výpovedi potvrdila. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaná veci neodmietla vydať, z jej nepopretých skutkových tvrdení je zrejmé, že ich v záujme odovzdania polícii sprístupnila E. H., s ktorým ich mali odvieť na políciu. Z takto zisteného skutkového stavu nemožno konštatovať porušenie právnej povinnosti žalovanou. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca v tomto konaní nepochybným spôsobom nepreukázal základné atribúty úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody voči žalovanej, a preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP tak, že ich náhradu žalovanej nepriznal, hoc by jej ako úspešnej patrila, a to z dôvodu, že si náhradu trov konania neuplatnila a z obsahu spisu jej vznik žiadnych trov konania nevyplýva.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že v konaní poskytol dôkazy, ktoré potvrdzujú skutočnosť, že jeho osobné veci si ponechala žalovaná a následne ich odovzdala E. H., ktorý ich údajne dodnes zadržíava s odôvodnením, že ich žalobcovi vráti vtedy, keď mu tento uhradí škodu, ktorú mu spôsobil. Medzi žalobcom a menovaným k takejto dohode nedošlo. Je evidentné, že žalovaná si s menovaným ponechali osobné veci žalobcu a teda ich odcudzili. Tvrdenie žalovanej, že chcela veci žalobcovi vrátiť, a že ich chcela dať jeho matke, sa nezakladá na pravde, pretože matka žalobcu nemá o ničom takom vedomosť. Práve naopak matka žalobcu kontaktovala žalovanú, aby veci doniesla žalobcovi do cely policajného zadržania v Handlovej, keďže žalobca tam bol umiestnený. O tieto veci žiadal žalovanú aj vyšetrovateľ P. Q. D. Q.. Žalovaná si však vymyslela historku, že má uzamknuté vozidlo, a že nemá kľúče. V tom čase však už veci úmyselne odovzdala H. z pomsty za to, že žalobca im spôsobil škodu. Súd prvej inštancie nevyočul vyšetrovateľa Q., matku žalobcu, svedkyňu Q. H., ktorá videla ako žalovaná odovzdala veci žalobcu H.. Súd nevyočul E. H. a nezabezpečil odborné vyjadrenie znalca, ktoré sa nachádza v spise ČVS: ORP-46/PD-PD-2022. Odborným vyjadrením bola suma vyčíslená na 197,- eur, čo je menej ako veci stáli, ale žalobca ju akceptuje. Súd nevykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a nezabezpečil všetky dôkazy, ktoré žalobca uviedol v žalobe. Súd sa nevysporiadal so všetkými objektívnymi skutočnosťami, ale naopak uveril klamstvám žalovanej, ktoré ona nepreukázala. Dôkazy a tvrdenia žalobcu súd ignoroval a riešil viac otázku viny žalobcu vo veci 3T/52/2022. Osobné veci žalobcu žiadal od E. H. vydať vyšetrovateľ D. Q., ale aj žalobca prostredníctvom obhajcu G. G., čo je v rozpore s tvrdením súdu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, najmä na doplnenie dokazovania výsluchom svedkov, ktorých uviedol v odvolaní, a aby bolo zabezpečené odborné vyjadrenie k výške škody, ktoré bolo vyhotovené v novembri 2022. Žalovaná mala žalobcovi doniesť jeho osobné veci po vzájomnej dohode pred podnik G. v A., čo neurobila, telefón žalobcovi nedvíhala. Následne asi o 22.00 hod. sa žalobca správal divne, čo si však už moc nepamätá, len vie, že mal nervy, lebo mu nedoniesla veci. Tiež bol nahnevaný na to, že ho stále klamala a nakazila ho infekciou. Žalobca je presvedčený, že sa bála prísť preto, že žalobca sa dozvedel, že striedala intímnych partnerov.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že chce poprosiť o posúdenie jeho vyjadrenia, ktoré sa nezakladá na pravde. Žalobca ju ustavične uráža, uvádza nepravdivé údaje a zavádza súd.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má základné zákonom predpísané náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. e/ a f/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom právnom závere, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal ním žalovaný nárok, t. j. predpoklady zodpovednosti za škodu na strane žalovanej, a to porušenie právnej povinnosti, vznik škody, príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie, nepredložil a ani nenavrhol zabezpečenie odborného vyjadrenia k výške škody a nesplnil si ani povinnosť tvrdenia nevydaním ktorých vecí mala škoda vzniknúť. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaná veci neodmietla vydať, z jej nepopretých skutkových tvrdení je zrejmé, že ich v záujme odovzdania polícii sprístupnila E. H., s ktorým ich mali odvieť na políciu. Z takto zisteného skutkového stavu nemožno konštatovať porušenie právnej povinnosti žalovanou.

6. Podstata odvolacích argumentov žalobcu bola koncentrovaná na tvrdenia o nesprávnych skutkových zisteniach ohľadne dispozície s jeho osobnými vecami žalovanou a ohľadne dohody, ktorú s ňou mal mať o ich odovzdaní, ako aj na tvrdenia, že súd prvej inštancie nevykonal dôkazy, ktoré boli potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, najmä výsluchy svedkov a odborné vyjadrenie k výške škody.

7. Žalobca v podanom odvolaní síce odvolacie dôvody ich zákonným označením alebo pomenovaním neoznačil, avšak odvolací súd, posúdiac podané odvolanie podľa jeho obsahu zistil, že žalobca uplatnil odvolacie dôvody spočívajúce v tom, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, a že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. e) a f) CSP).

8. V prípade odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP ide o vadu skutkovú, keď strana navrhla dôkaz, ktorý je potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, ale súd prvej inštancie takýto dôkaz nevykonal.

9. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli stranami prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov strán. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

10. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalobcu dodáva nasledovné:

11. Povinnosťou strán v sporovom konaní je označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi. Súd v zásade nie je oprávnený bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý strana v konaní nenavrhol okrem dôkazov, ktoré vyplývajú z verejných registrov a zoznamov podľa § 185 ods.

2 CSP a na zistenie, či sú splnené procesné podmienky, či navrhované rozhodnutie bude vykonateľné, a na zistenie cudzieho práva podľa § 185 ods. 3 CSP a v prípade sporov s ochranou slabšej strany.

12. Žalobca v podanom odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nevykonal dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom zároveň uviedol dôkazy, ktoré navrhuje vykonať. Odvolací dôvod spočívajúci v námietke, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodný. Žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie nenavrhol na preukázanie svojich skutkových tvrdení ani jeden z dôkazov, ktoré uviedol v podanom odvolaní.

13. Koncepcia odvolacieho konania v civilnom spore vychádza z tzv. neúplného apelačného systému. Neúplnosť apelácie znamená, že právo odvolateľa použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie, je obmedzené. Odvolacia argumentácia žalobcu v podobe nových dôkazných návrhov (novoty) je prípustná len za splnenia zákonom stanovených podmienok. Tieto podmienky sú stanovené v ustanovení § 366 CSP, podľa ktorého prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

14. Žalobca v podanom odvolaní neuvádza žiadne prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré by sa týkali procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, alebo by nimi malo byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žalobca v podanom odvolaní namietal nevykonanie dôkazov súdom prvej inštancie, z ktorých však ani jeden v konaní pred súdom prvej inštancie výslovne vykonať nenavrhol. Podľa názoru odvolacieho súdu ide jednoznačne o prostriedky procesného útoku, ktoré žalobca mohol uplatniť už v konaní pred súdom prvej inštancie, avšak tak neučinil.

15. Dôkazné návrhy žalobcu v odvolacom konaní neboli uplatnené včas, a preto na ne nemožno prihliadať, keď zároveň ide o také dôkazy, ktoré jednoznačne mohol uplatniť už v konaní pred súdom prvej inštancie. Žalobca napokon v odvolacom konaní ani len netvrdil, že prostriedky procesného útoku použité v odvolaní nemohol bez svojej viny uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Dôkazné návrhy žalobcu v odvolaní sú tak neprípustnou novotou v odvolacom konaní, a preto nie je možné na ne prihliadať a ani vykonať dokazovanie navrhnuté žalobcom v odvolacom konaní.

16. Pokiaľ žalobca v podanej žalobe a v ďalšom priebehu konania pred súdom prvej inštancie tvrdil, že sa so žalovanou dohodol, že táto mu jeho veci donesie, bolo jeho povinnosťou, pokiaľ žalovaná tieto tvrdenia účinne poprela, existenciu takejto dohody preukázať. Žalovaná tak vo vyjadrení k žalobe, ako aj na pojednávaní súdu prvej inštancie existenciu takejto dohody poprela, pričom zároveň uviedla, že žalobca chcel veci vyhodiť. Žalobca na preukázanie existencie dohody so žalovanou, že mu má jeho veci doniesť, nenavrhol vykonanie žiadneho dôkazu, a preto jeho tvrdenie zostalo sporným, žalobca ho nepreukázal, v dôsledku čoho nebolo preukázané ani len porušenie povinnosti žalovanej odovzdať mu jeho veci, pričom porušenie právnej povinnosti, či už vyplývajúcej zo zákona alebo zo zmluvy, je základným predpokladom vzniku nároku na náhradu škody. Pokiaľ žalobca neunesol dôkazné bremeno v otázke porušenia právnej povinnosti žalovanou, z ktorého mu škoda mala vzniknúť, je potom pri absencii tohto predpokladu pre vznik nároku na náhradu škody bezpredmetné sa zaoberať výškou škody, ako aj ďalšími okolnosťami veci.

17. Pokiaľ žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie nenavrhol žiadny z dôkazov uvedených v podanom odvolaní a nepreukázal existenciu dohody so žalovanou, a teda existenciu jej povinnosti odovzdať mu jeho osobné veci, dospel súd prvej inštancie z vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a tieto správne právne posúdil, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

18. Pokiaľ sa strany sporu v odvolacom konaní vyjadrovali aj k ich partnerskému spolužitiu a k nemu súvisiacim veciam vrátane ich zdravotného stavu, takéto vyjadrenia sú z hľadiska predmetu tohto sporu

irelevantné, a preto niet dôvodu, aby sa odvolací súd nimi zaoberal, a to vrátane námietok žalovanej, ktorá niektoré z vyjadrení žalobcu považuje za urážlivé a nepravdivé.

19. V odvolacom konaní mala žalovaná plný úspech, a preto odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP rozhodol o trovách odvolacieho konania tak, že žalovanej priznal nárok na ich náhradu voči žalobcovi v rozsahu 100 %. O samotnej výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).